

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Pavla Molka a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: **L. H.**, zast. Mgr. Václavem Voříškem, advokátem se sídlem Ledčická 649/15, Praha 8, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 10. 2017, č. j. JMK 146942/2017, sp. zn. S-JMK 137870/2017/OD/Př, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 29. 8. 2019, č. j. 73 A 75/2017 - 83,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Městský úřad Bučovice, odbor dopravy (dále jen „městský úřad“), rozhodnutím ze dne 19. 6. 2017, č. j. MUB/OD-27781/2017-pal, uznal žalobce vinným ze správního deliktu podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném do 30. 6. 2017 (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se měl dopustit tím, že jako provozovatel motorového vozidla tov. značky Škoda nezajistil, aby byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích. Automatizovaným technickým prostředkem bylo zjištěno, že nezjištěný řidič dne 28. 8. 2016 v 9:05 v Bučovicích, ul. Slavkovská ve směru jízdy na Slavkov u Brna, v rozporu s § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu řídil uvedené vozidlo rychlostí 71 km/h v místě, kde je nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h. Za to byla žalobci uložena pokuta ve výši 2 500 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

[2] Žalovaný rozhodnutím ze dne 12. 10. 2017, č. j. JKM 146942/2017, zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí městského úřadu.

[3] Krajský soud v Brně (dále jen „krajský soud“) následně po ústním jednání rozsudkem ze dne 29. 8. 2019 zamítl žalobu žalobce. Podle krajského soudu nebyla napadená rozhodnutí městského úřadu a žalovaného nepřezkoumatelná. Podmínky měření uvedené v § 79a zákona o silničním provozu byly splněny a výstup z provedení měření byl důkazem získaným v souladu s právními předpisy. Z uvedeného ustanovení je zřejmé, že měření rychlosti obecní policií již není vázáno na označení úseku dopravní značkou a ze samotné existence dopravních značek IP31 a IP31b nijak nevyplývá zákonná povinnost k označení úseků, kde probíhá měření rychlosti obecní policií, právě těmito značkami. Ve správním spise je souhlasné stanovisko Policie ČR, ze kterého vyplývá, že ul. Slavkovská ve městě Bučovice byla určena jako místo pro měření rychlosti umístěním stacionárního rychloměru. Z obsahu správního spisu zároveň vyplývá, že delikt ní jednání bylo zachyceno silničním radarovým rychloměrem RAMER 10T pracujícím v automatizovaném režimu bez obsluhy. Jednání blíže neurčeného řidiče bylo zjištěno pomocí stacionárního rychloměru, který měřil rychlost právě na ulici Slavkovská, konkrétně v blízkosti přechodu pro chodce umístěného na komunikaci při konci města Bučovice ve směru na Slavkov u Brna, jehož umístění bylo i uveřejněno vhodným způsobem. Ze smluvně nastaveného uspořádání právních vztahů mezi městem Bučovice a pronajímatelem rychloměru, společností RAMET a. s., krajskému soudu vyplynulo, že pronajímatel není nijak hmotně zainteresován na výsledcích měření. Stejně tak i ověřovací list byl vydán osobou k tomu oprávněnou, tedy autorizovaným metrologickým střediskem – společností RAMET a. s. Ze záznamu o přestupku spolu s radarovým záznamem jasně vyplynulo, že rychloměr pracoval v automatizovaném režimu bez obsluhy. Pochybením správních orgánů nebyla ani skutečnost, že žalobce nebyl seznámen s opatřením obecné povahy vydaným Českým metrologickým institutem, které stanoví povinnost odečíst od naměřené rychlosti přípustnou odchylku 3 km/h.

[4] Podle krajského soudu nebyl výrok rozhodnutí městského úřadu rozporný s § 68 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů. Pochybením nebylo ani doplnění vymezení místa přestupku ve výroku rozhodnutí městského úřadu o souřadnice GPS, ani uvedení čísla účtu, na který je možné uloženou pokutu spolu s částkou určenou na náhradu nákladů řízení uhradit, neboť toto upozornění městského úřadu má pouze informativní charakter. Důvodná nebyla ani námitka, že měly správní orgány postupovat podle zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, neboť jde o pozdější příznivější úpravu. Podle krajského soudu nebylo namístě přistupovat k mimořádnému snížení výměry pokuty podle § 44 tohoto zákona, ostatně žalobci byla uložena pokuta na samotné dolní hranici výměry sankce. Neshledal ani důvod k předložení návrhu Ústavnímu soudu z důvodu příliš krátké legisvakanční lhůty u novely zákona o silničním provozu provedené zákonem č. 183/2017 Sb., ani z důvodu konstrukce objektivní odpovědnosti provozovatelů vozidla podle § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu. Námitku týkající se diskriminace českých provozovatelů vozidel označil za účelovou.

pokračování

II. Obsah kasační stížnosti

[5] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností, jejíž důvody spadají pod § 103 odst. 1 písm. b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[6] Připomněl, že sledoval úřední desku městského úřadu a nikdy na ní, ani jinde nenalezl jakékoli informace o probíhajícím měření rychlosti v obci Bučovice. Již v řízení před krajským soudem proto namítal, že měření rychlosti bylo provedeno nezákonně, protože nebylo vhodným způsobem uveřejněno, jak požaduje § 24b odst. 2 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obecní policii“). Krajský soud poukázal na webové stránky Vyškovského deníku, konkrétně na článek ze dne 3. 6. 2016, nadepsaný jako „Řidiči dlouhodobě překračují rychlost. V Bučovicích proto nasadí záznamový radar“. Tento článek informuje o dvou měřicích stanovištích. Prvním je stanoviště na příjezdu do Bučovic ve směru Slavkov u Brna – Bučovice, druhé je u školy v místní části Kloboučky. Měření rychlosti, které je stěžovateli kladeno za vinu, však bylo provedeno na ulici Slavkovská, ale v opačném směru, tj. ve směru z Bučovic do Slavkova u Brna. O zřízení měřicího stanoviště, na kterém mělo dojít k přestupku, tedy článek Vyškovského deníku neinformuje a krajský soud v tomto ohledu deformoval prováděný důkaz, což je postup, který zakazuje judikatura Ústavního soudu, například náleze ze dne 6. 6. 2006, sp. zn. IV. ÚS 335/05. Veřejnost nebyla o konkrétním měřicím stanovišti informována, ale byla uváděna v omyl, že měření je prováděno pouze v opačném směru jízdy a na jiném místě. Takový postup rozhodně neplní smysl a účel § 24b odst. 2 zákona o obecní policii. Navíc uveřejnění ve Vyškovském deníku nelze označit za „vhodné uveřejnění“ ve smyslu § 24b odst. 2 zákona o obecní policii a krajský soud neodůvodnil, proč je lze za vhodné uveřejnění pokládat. Jako vhodné se stěžovateli jeví, aby informace o měření rychlosti byla uvedena na oficiálních webových stránkách obecní policie, případně příslušné obce. Po nikom nelze rozumně chtít, aby si dohledával v archivu regionálních deníků, zda zde náhodou nebyl zveřejněn článek o zřízení rychloměru, když navíc na webových stránkách obce a obecní policie žádná informace o měření rychlosti uvedena není. Navrhl proto, aby byl rozsudek krajského soudu zrušen a věc mu vrácena k dalšímu řízení. Závěrem zdůraznil, že on ani jeho zástupce nesouhlasí s vyvěšením svých osobních údajů na internetu.

[7] Žalovaný navrhl zamítnutí kasační stížnosti.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[8] Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[9] Jedinou námitkou uplatněnou v kasační stížnosti stěžovatel kritizuje, jak městský úřad naplnil požadavky § 24b odst. 2 zákona o obecní policii a jak krajský soud vyhodnotil důkazy, které naplnění těchto požadavků prokazovaly.

[10] Uvedené ustanovení zní:

(1) Obecní policie je oprávněna, je-li to potřebné pro plnění jejích úkolů podle tohoto nebo jiného zákona, pořizovat zvukové, obrazové nebo jiné záznamy z míst veřejně přístupných, popřípadě též zvukové, obrazové nebo jiné záznamy o průběhu zákroku nebo úkonu.

(2) Jsou-li k pořizování záznamů podle odstavce 1 zřízeny stálé automatické technické systémy, je obecní policie povinna informace o zřízení takových systémů vhodným způsobem uveřejnit.

[11] Ke zjištění naplnění podmínek tohoto ustanovení (k jeho aplikaci v případě jiných přestupků viz zejména rozsudek NSS ze dne 7. 6. 2018, č. j. 10 As 15/2018 - 36, č. 3763/2018 Sb. NSS) krajský soud prováděl v rámci ústního jednání dokazování. V jeho rámci provedl jako důkaz nájemní smlouvu č. RA/4/2016 ze dne 23. 5. 2016 uzavřenou mezi společností RAMET, a. s., jakožto pronajímatelem a městem Bučovice jakožto nájemcem, a souhlasné stanovisko Policie ČR, Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, územní odbor Vyškov, dopravní inspektorát, ze dne 26. 8. 2016, č. j. KRPB-140851-3/ČJ-2016-061206-POK, nadepsané jako „Umístění a měření rychlosti vozidel radarem RAMER 10 na silnici I/50 Bučovice, ul. Slavkovská“, vše doložené žalovaným na základě výzvy soudu. Následně na základě podání městského úřadu provedl při ústním jednání také důkaz článkem ze dne 3. 6. 2016 zveřejněným na internetových stránkách Vyškovského deníku informujícím o umístění radaru a snímkem obrazovky z webové stránky města Bučovice prokazujícím zveřejnění informace o radaru ke dni 17. 10. 2016.

[12] Na základě těchto důkazů v bodě 69 svého rozsudku konstatoval: „*Zákon přitom nestanoví přesnou formu uveřejnění informace o prováděném měření. Dle názoru krajského soudu lze ještě považovat za přijatelné uveřejnění této informace např. pomocí lokálního periodika, které je dostupné i pomocí sítě internet. Krajský soud v tomto směru ověřil a odkazuje na webové stránky Vyškovského deníku, konkrétně na článek ze dne 3. 6. 2016, nadepsaný jako „Řidiči dlouhodobě překračují rychlost. V Bučovicích proto nasadí záznamový radar“ (https://vyskovsky.denik.cz/zpravy_region/ridici-dlouhodobě-prekracuji-rychlost-v-bucovicich-proto-nasadi-zaznamovy-radar-20160603.html). V tomto článku je uvedeno, že „na příjezdu do města od Slavkova u Brna“ bude umístěn přístroj, který bude umět pořádit i záznam. Uvedenou webovou stránku provedl soud jako důkaz, a má tak za prokázané, že byly zveřejněny informace o zařízení schopného pořádit záznam v městě Bučovice, tedy že městská policie dostala povinnosti stanovené v § 24b odst. 2 zákona o obecní policii.“*

[13] Stěžovatel jednak nepovažuje za vhodnou právě popsanou formu zveřejnění a jednak namítá, že rychlost jeho vozidla byla změřena v opačném směru, než se v citovaném článku uvádělo. Žádná z těchto námitek není důvodná.

[14] Co se týče vhodné formy zveřejnění, ta skutečně není v zákoně o obecní policii přímo uvedena. Komentářová literatura uvádí následující: „*Zákonodárce nijak vhodný způsob zveřejnění nedefinoval, volí jej tedy obec dle svého uvážení, zpravidla by měla být veřejnost o zřízení těchto systémů informována prostřednictvím zveřejnění na úřední desce obce po dobu nejméně 15 dnů a zveřejnění na elektronické úřední desce, případně na webových*

pokračování

stránkách obce či obecní policie; vhodné je též zveřejnění v místním periodiku vydávaném obcí. Mnohé obce podávají tuto informaci na pozemních komunikacích a dalších přístupových trasách do obce - tento způsob ovšem zbytečně kolem silnic vytváří další značení.“ (Šebesta, P. *Zákon o obecní policii – komentář*. Wolters Kluwer, Praha 2016, komentář k § 24b, dostupné v systému ASPI).

[15] Na základě dokazování provedeného krajským soudem je zjevné, že nejpozději od října 2016 využívá město Bučovice obě formy zveřejnění doporučené citovaným komentářem. Zveřejnění na internetových stránkách města je sice prokázáno až od 17. 10. 2016, tedy až po spáchání správního deliktu, není ovšem sporu o tom, že ve Vyškovském deníku byla informace zveřejněna již dne 3. 6. 2016, tedy před jeho spácháním. Uvedený článek je dostupný na internetu, takže se s ním mohla a může seznámit i široká veřejnost, a jakkoli jde pouze o článek v novinách, tedy nikoli o oficiální cestu zveřejnění, je třeba zdůraznit, že byl článek založen právě na vyjádření příslušných představitelů města, totiž velitele bučovické městské policie a vedoucí odboru územního plánování, kteří zde byli citováni a uvedli, kde budou měřicí zařízení umístěna a jak budou používána.

[16] Nejde zároveň o informaci, u níž by bylo nezbytnou podmínkou oficiální zveřejnění na úřední desce, byť takové zveřejnění je též vhodné, jak plyne i z právě citovaného komentáře. Z ničeho však neplyne, že by právě pouze uveřejnění na úřední desce bylo jediným možným uveřejněním „vhodným způsobem“, neboť tak zákon nezní. Zveřejnění v novinách dostupných na internetu je třeba též pokládat za vhodnou formu, neboť tímto způsobem se o instalování měřicích zařízení mohla dozvědět široká veřejnost, a to přímo od příslušných představitelů obce. Nelze trvat na tom, aby musela obec prokazovat, že se s touto informací seznámil či mohl seznámit i sám stěžovatel, ať už materiálně či formálně. Za situaci, kdy bylo prokázáno, že ke zveřejnění informace o umístění automatického technického systému došlo vhodným způsobem, NSS dále neřešil, zda by případné nezveřejnění mělo vliv na samotnou zákonnost pořízeného záznamu.

[17] Důvodná není ani stěžovatelova kritika, že jeho vozidlo bylo kontrolováno „v opačném směru“, a tedy nikoli na stanovišti uváděném představiteli města v citovaném článku. Taková argumentace je účelová. V citovaném článku uvedla vedoucí odboru územního plánování městského úřadu, že jedno z měřicích zařízení „je na příjezdu do města od Slavkova u Brna“. Tím je však vymezeno pouze to, ve které části města je zařízení umístěno, nikoli že měří pouze vozidla přijíždějící od Brna, zatímco vozidla, která jedou v tom stejném místě v protisměru, neměří. Ze stanoviště „na příjezdu do města od Slavkova u Brna“ je samozřejmě možno měřit vozidla jedoucí v obou směrech a nelze tvrdit, že krajský soud „deformoval důkazy“, když dospěl ke stejnému závěru.

[18] K nesouhlasu stěžovatele a jeho advokáta s vyvěšením jejich osobních údajů na internet vyjádřený v kasační stížnosti soud připomíná, že se jedná o porozsudkovou agendu a že není namístě předkládat tento požadavek znovu státní správě Nejvyššího správního soudu, jak v kasační stížnosti požaduje. Předseda Nejvyššího správního soudu už totiž na obdobnou žádost opakovaně zareagoval. Naposledy tak učinil vůči témuž advokátovi přípisem ze dne 25. 11. 2019, č. j. S 139/2019-7, v němž jasně uvedl, že dalším

žádostem téhož advokáta a stejného obsahu již odmítne bez dalšího vyhovět. Za této situace je nynější opakovanou žádost, již se stěžovatelův zástupce znovu domáhá odpovědi na otázku, kterou již od věcně příslušného orgánu opakovaně dostal, nutno pokládat za účelovou. Nyní rozhodující senát také v souladu s jasným vyjádřením předsedy Nejvyššího správního soudu mu tuto žádost znovu nepředkládal.

IV. Závěr a náklady řízení

[19] Z výše uvedeného vyplývá, že napadený rozsudek krajského soudu není nezákonný z důvodů namítaných v kasační stížnosti. Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl podle § 110 odst. 1 s. ř. s.

[20] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1, větu první, ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

[21] Neúspěšný žalobce proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, kterému by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační žalobce příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, protože mu v řízení o kasační stížnosti nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. prosince 2019

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu